

[Miljøministeren]

Med vedtagelsen af finansloven for 1994 blev der tilført 15 millioner kroner ekstra til færgeinvesteringer. Det samlede statslige støtbeløb for 1994 beløber sig herefter til i alt 18,7 millioner kroner.

Ifølge øststøtloven kan det samlede tilskud, som miljøministeren årligt kan yde til færgeinvesteringer, imidlertid højst udgøre 3 millioner kroner – i 1994 reguleret til 3,7 millioner kroner.

Formålet med lovforslaget er at bringe øststøtloven i overensstemmelse med finansloven for 1994. Det foreslås derfor med lovforslaget at ændre loven, således at det statslige støtbeløb fremover fastsættes på de årlige bevilningslove.

Anvendelsen af investeringsmidlerne forudsætter, at amt og kommune hver for sig bidrager til et givent færgeprojekt med mindst samme beløb som staten efter det såkaldte tredelingsprincip. Med finanslovbevillingen på 18,7 millioner kroner og tilsvarende beløb fra amter og kommuner vil der således i princippet i 1994 være i alt mindst 56,1 million kroner til rådighed til færgeinvesteringer.

Det betyder, at der skabes mulighed for at imødegå de skærpede sikkerhedsmæssige krav til færgerne, som trådte i kraft 1. januar 1994.

Det er Miljøministeriets vurdering, at det samlede investeringsbehov for færger til de 27 små øer omfattet af øststøtloven frem til år 2000 er i størrelsesordenen 200 millioner kroner.

Antallet af beboere på de 27 små øer omfattet af loven har siden 1970'erne være faldende. Øststøtlovens ikrafttræden i 1984 medvirkede efter alt at dømme til, at det skete i et langsommere tempo end hidtil. Noget tyder imidlertid på, at der fra 1992 er sket et positivt skift, idet det samlede befolkningstal nu er begyndt at stige. Selv om det er meget små stigninger, er der dog tale om fremgang.

Ekstrabevillingen gør det muligt at bygge 3-5 nye færger og dermed bidrage til, at den positive udvikling på øerne fastholdes.

Med bevillingen er der også tale om et initiativ til gavn for værfterne, idet det skønnes, at 80-100 arbejdspladser/år kan skabes/bevares ved ovennævnte 3-5 nybygninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Sikkerhedsstillelse og tilsyn m.v.).

(Lovforslag nr. L 180).

Lovforslagets hovedsigte er at stille krav om sikkerhed for visse særlige typer af virksomheder, der genanvender forskellige former for affald. Derudover præciseres nogle eksisterende regler om tilsyn, renter for gebyrer og indgivelse af oplysninger på diskette m.m.

Lovforslagets regler om sikkerhedsstillelse gælder de virksomheder, der udvinder metaller af kabler, skyller kemikalietromler, foretager bilophugning, driver produkthandel samt finder metalfald.

Lovforslaget har baggrund i konkrete miljøsager og skal ses som et udtryk for regeringens ønsker om at dæmme op for forureningen fra de nævnte kategorier af virksomheder. I den forbindelse kan man fremhæve sagen om Dansk Kabelskrot i Grønge, Stolpehuse Produkthandel i Roskilde samt sagen om gifttromledepoter i det sydlige Jylland.

Sagerne har det til fælles, at de pågældende virksomheder har specialiseret sig i modtagelse og oparbejdning af affald. Grundet økonomiske vanskeligheder har virksomhederne med tiden ophobet store mængder af affald, som miljømyndighederne for at undgå omfattende forurening har måttet bortskaffe med betydelige omkostninger til følge. Regningen for f.eks. Roskilde Amtskommune i forbindelse med oprydningen efter Stolpehuse Produkthandel beløb sig således til 9 mio. kr.

Regeringen finder det ikke rimeligt, at skatyderne betaler for udgifterne til bortskaffelse. Det strider mod det gældende princip i miljøbeskyttelsesloven om, at forurenere betaler.

Lovforslaget går derfor ud på, at godkendelsesmyndigheden over for de nævnte kategorier af virksomheder stiller krav om fornøden sikkerhedsstillelse, herunder i forbindelse med godkendelse af virksomhederne. Sikkerhedsstillelsen, hvis størrelse afgøres af godkendelsesmyndigheden, skal dække myndighedernes eventuelle udgifter til videretransport og destruktion eller deponering af affaldet.

Sikkerhedsstillelsen kan efter godkendelse af myndighederne etableres f.eks. som garanti fra et pengeinstitut eller ved deponering af redepeng e.lign. på spærret konto.